

predlogih, podajati delegatom potrebnih navodil i. dr. Stvar je nujna in resnega premotrivanja vredna: zato pridite kar le mogoče številno!

Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Konjiško učiteljsko društvo zboruje v nedeljo, dne 5. marca t. l., ob 1/2 11. uri dopoldne v Konjicah. Predavanje g. tovariša Brumna o pouku v oddelkih. Jako važen je razgovor o vprašanih za letošnjo deželno učit. skupščino. Zatorej vsi na zborovanje!

Odbor.

Vabilo. V smislu točke f) 8. odstavka pravil »Zveze slov. štaj. učiteljev in učiteljic« se skliče vodstvena seja na dan 25. marca t. l. ob polu 11. uri dopoldne v okoliški deški šoli v Celju, Nova ulica št. 9 ter so k isti vsi člani tem potom najvljudneje vabljeni. »Zveza slov. štaj. učiteljev in učiteljic« v Celju, 18. februarja 1905.

Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Književnost in umetnost.

Narodno pesem v ljudsko šolo.* Pri zborovanjih je vobče navada, da dobi poročevalc »zadnjo besedo«, in ker se v te zadevi že dlje časa ne oglasi nihče več, prosim torej prostora za to svojo pravico. Moj dopis je zdramil samo dva moža, ako ne upoštevam onega, s katerim se lasa uredništvo v 35. številki l. l. Polemika je bila torej kratka, a žal tudi brezuspešna. Ne umejemo se. Tudi jaz ne trdim, da je vsaka narodna pesem za šolo, kakor tudi ne, da bi ne mogel biti napev sam zase lep. Če igra godba kakšen narodni napev, je vendar čisto nekaj drugega, kakor če pojem o pesem z besedilom, in tu vztrajam pri svoji trditvi, da sta napev in besedilo celota. Kot primer nam naj služi narodna noša. Če vidimo narodno obleko naših Gorenjcev v kakem izložbenem oknu ljubljanskih trgovin, pač lahko vzklknemo: »A, kako je lepa!« Če si jo pa natakne kakšen sloki Anglež in se ščepiri ž njo po ljubljanskih ulicah, se mu bodo vsi smejali ter klicali: »Kako se pači!« Tako je tudi z narodno pesmijo. Napev zase je lahko lep, a če mu podtaknejo tuje besede, nastane zmes, ki nam neprijetno draži uho in srce. Mislim torej, da se naj narodnim napevom podlagajo le prvotnim besedilom sorodne besede, cziroma naj se po nekod zamenjajo besede: ljubica i. dr. s sestra, mati — če je potrebno. Sicer pa imamo tudi dovolj primernih narodnih pesmic in takih, ki naj postanejo narodne, da napolnimo ž njimi šolsko pesmarico. Po mojem, seveda tudi nemerodajnem mnenju, se narodne pesmi s tujim besedilom ne bodo dolgo ohranile. Kar misliti si ne morem, da bi sicer lepa pesemca: Na hribu zelenem mi hiša stoji... napev tako dolgo ohranila kakor naša stara znanka: Prelepa je cvanc'garca. Kdo trdi prav, pokaže pa bodočnost. —m—

„Zvonček“ prinaša v 3 številki to-le lepó vsebino: 1. Slovo. Borisov. Pesem. — 2. Pesem o junaku. Fran Žgur. Pesem. — 3. Zima. Borisov. Pesem. — 4. Bukev kima... Sokolov. Pesem. — 5. Hrvat. Kmpoljski. Povest. — 6. Zaprta. Andrej Rapè. Povest s podobo. — 7. Po delu plačilo. Ivo Trošt. Povest. — 8. Kako sem potoval v Rusijo. Ferd. L. Tuma. Poučni spis. — 9. Strah pred smrtjo. Podoba. — 10. Kako smo pokopavali pusta. F. G. Hrstničan. Povest. — 11. Pogum. Branko Brankovič. Pesem. — 12. Plemenit zgled. Mihael Levstik. Povest. — 13. Osel-kralj. Ivo Trošt. Basen. 14. Pomladni dih. Sokolov. Pesem. — 15. Prijatelja. E. Gangl. Pesem s podobo. — 16. Kurenti. F. Palnak. Povest. — 17. Koš jabolk. E. Gangl. Povest. — 18. Pouk in zabava. Zastavica v Podobah. Fr. Rojec. — Za kratek čas. R. — Snaga pri Japoncih. — Živali in godba. — Draga krava. — Obleka iz papirja. — Magnet — rešitelj življenja. — Novo leto na Kitajskem. — Rešitev.

* Primeri 34., 35. in 36. številki l. l.!

Vestnik.

„Slovenec“, ki je žalil naš list, rekoč, da je svinjak, ni preklical te psovke. Jemljemo na znanje. O priliki bo vendarle treba dokazati, komu sodi to lepo ime! Takrat bo žal marsikomu, ki ima danes veljavo v klerikalni stranki!

„Notranjec“ piše v zadnji številki: »Domoljub« zablavlja kar more čez zaslužne učitelje, katerim se imamo Notranjci največ zahvalili, da smo se tako izobrazili, da kaj znamo in da imamo tudi svojo sodbo.

Kranjsko društvo za varstvo živali je prisodilo tovarišu g. Janku Likarju, učitelju v Ljubljani, za njegov spis »Ljubite živali« prvo darilo 50 kron. Čestitamo vrlemu tovarišu!

Stalna supletinja je za ljubljanske dekliške šole absolutna potreba. Vzlic temu je ne dobe v Ljubljano, ker ni to po mislih deželnemu šolskemu svetu. Škoda denarja!

Enorazredno ljudsko šolo dobi vas Hruševje v postojnskem okraju

Kmetijska razstava v Pragi bo letos meseca maja. Morda se je udeleži tudi slovensko učiteljstvo. Prijave sprejema že sedaj praška centralna kmetijska družba.

Deželni odbor kranjski je poslal namesto umrlega dr. Schafferja v deželni šolski svet deželnega odbornika grofa Barba. Grof Barbo je tudi državni poslanec. Zato stori lahko mnogo dobrega za šolstvo — v Ljubljani in na Dunaju.

Za vadniške učitelje se posebno zavzemata v državnem zboru — državna poslanca Nemeč dr. Schreiner in Ceh Reichstädter. Kako pa se piše poslanec, ki se zavzema za ubogo ljudskošolsko učiteljstvo?

Učiteljski konvikt. Dohodek igre »Peter prižgila« v gostilni g. A. Čopa v Mostah na Gorenjskem 1 K 10 h.

Kolekta poštnih znamk za učiteljski konvikt. Iz novomeškega okraja kolekta št. 68. — Tovariši in tovarišice, pošiljajte kolekte pridno naprej!

Na znanje. Blagajnik »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta« je razposlal vsem šolskim vodstvom na Kranjskem, Sp. Štajerskem in Primorskem položnice (čeke), potom katerih naj blagovoli učiteljstvo posameznih šol plačati letnino 2 K za leto 1905. Gg. nadučitelje prosi odbor, da pobero pri svojem učiteljstvu letnino 2 K ter imena napišejo na nasprotni strani čeka. Če more kdo dobiti kak dar pri učiteljskem prijatelju, ga tudi lahko odpošlje s pomočjo tega čeka ter darovalca in darovano svoto zabilježi na nasprotni strani. Letnina, nabrana od učiteljstva, se bo objavljala v »Učit. Tovarišu«, darovi učiteljskih prijateljev pa tudi v »Slov. Narodu«, v »Domovini« in v »Soči«. Torej, tovariši in tovarišice, le stopite med učiteljske prijatelje in prosite darov za prepotrebni učiteljski konvikt! Kdor trka, temu se odpre!

Osebnosti. Stalna je postala v Kolovratu ondodna začasna učiteljica gdč. Marija Levec. — Začasni učitelj g. Matija Pelko v Zagorju je premeščen na šolo Toplice-Zagorje.

Slomškarjev-učitelj je toliko, da jih še do danes ni seštel prijatelj »Slovenec«, dasi smo ga opetovano prosili, naj nam pove njih število. To je žalostno, da se klerikalen list časih še lagati ne more!

Iz Košane nam poroča prijatelj: Dne 16. pret. m. se je zbralo tukajšnje okoliško učiteljstvo na povabilo nadučitelja Gra da k prvi hospitaciji in sestanku v Košani. Prihitele so cenjene gospice kolegince in gg. kolegi iz Suhorja, Nandnjega sela, Prema in Ostrožnega brda. Ob dveh popoldne je nastopila učiteljica gospa Vinka Puppisova v II. razredu višje skupine ter prav temeljito obravnavala »petrolej« Gospa učiteljica je zlasti z vrlo posrečenimi poizkusi, s svojim zavestnim nastopom ter s svojo izkušnostjo to nalogo prav častno rešila. Čast jil! — Po odhodu otrok se je razvila prav živahna razprava, ki so se je udeležili gg. Pegan, Vuga, Kobal in Grad. — Nato je imelo košansko učiteljstvo lokalno kon-

ferenco, pri kateri sta referirala gđc. učiteljica Kokalj in nadučitelj g. Janko Grad: »Razdelitev učne stvarine za jezikovni pouk za deško in dekliško ponavljalnico«. — Po lokalni konferenci je navduševal nadučitelj Grad zbrane za prirejanje mesečnih hospitacij in sestankov, čemur so vsi zbrani radostno pritrdili. — Soglasno se je sklenilo, da se zberemo dne 16. marca na Premu, kjer nastopi tovariš g. Jos. Kobal iz računstva. Cenjene kolegije in dragi kolegi, udeležujmo se teh hospitacij in sestankov v kar največjem številu, saj so nam v korist in razvedrilo. — Na veselo svidenje na Premu!

Zakaj me ne razumejo moje učenke? »Domovina« piše: Na celjski dekliški meščanski šoli poučuje v tekočem tečaju mlada učiteljica iz Gradca. Kakor je videti, se pošteno trudi, svojo učiteljsko službo vestno izpolnjevati, niti ne sanja se ji pa, kje tiči vzrok, da njenemu trudu ne sledijo tudi primerni uspehi. Prišedša iz šole se je pred kratkim bridko pritoževala, rekoč: »Kaj more to biti? Jaz se trudim, da bi se kolikor mogoče po domače in razumljivo izrazila. V Gradcu so moje učenke najbolj napredovale in od vseh strani sem dobila priznanje za svoje uspehe. Toda tukaj v Celju, kaj neki more tu biti, zdi se mi, kakor da bi moje učenke ne mogle prav razumeti, naj se še toliko potrudim, da se razumljivo izrazim.« Tako imenovana učiteljica. Kako začudeno je gledala, ko so ji odgovorili: »Ljuba gospodična, vi govorite gotovo prav dobro nemški, ne računite pa s tem in menda sploh ne veste, da so vaše uboge učenke nemščine nezmožne — Slovenke!« — Pristavljamo le še, da je ta dogodek gola resnica in ni izmišljen. — Slovenski starši, ali ni to najostrejša obsodba vaše brezvestnosti, da prodajate svoje otroke in jih izročate učiteljem, ki ne razumejo njih jezika!

Pozor, štajersko učiteljstvo! Onim stalno nameščenim učiteljskim osebam, ki so prebile učiteljsko usposobljenost novembra meseca 1899, gre s 1. decembrom 1904 prva petletnica brez ozira na to, kdaj so postali definitivni, zakaj zakon se glasi: § 5. Bei den nach Wirksamkeit dieses Gesetzes zu definitiven Lehrern ernannten Lehrpersonen ist für den Anfall der Dienstalterszulagen der erste Tag des auf die Erwerbung des Lehrbefähigungszeugnisses folgenden Monats zugrunde zu legen. — Tudi v minulem zasedanju štajerskega deželnega zbora je bilo, kakor poroča »Tagespost« z dne 19. oktobra 1904, št. 290, med drugim čitati v poročilu deželnega odbora: »Erlangung der Dienstalterszulagen hängt nur von der Zeit der 2. Prüfung ab, aber nicht der definitiven Anstellung.« Ono učiteljstvo z usposobljenostnim izprijemalom od novembra 1899, pa četudi ni bilo takoj definitivno nastavljeno, naj takoj prosi potom šolskega vodstva za petletnico, če še ni tega storilo!

Razširjene šole na Štajerskem. Trirazrednico v Sromljah in nemško trirazrednico v Brežicah so razširili v štirirazrednici; štirirazrednica v Rajhenburgu je postala petrazrednica, petrazrednico v Sevnici z eno paralelko pa so razširili v šestrazrednico. Trirazrednica v Braslovčah je razširjena v štirirazrednico.

Šolske vesti na Koroškem. A. Marinič, dosedanji učitelj v Št. Jurju na Strmcu, je imenovan za šolskega vodjo za Št. Janž v Rožni dolini. — Marija Müller, učiteljica v Možici, je dobila dopust do sredi marca. — Pouk krščanskega nauka v Krejancah (Galicija) je prevzel župnijski urad v Mohličah. — V Pontablju je umrl nadučitelj Fr. Krasnik. — Koncem meseca februarja so iztopili iz službe: učiteljica Lavra Kettner v Blatogradu, učitelj Albin Mužik v Völkendorfu (gre na Štajersko) in V. Riedl v Hodišah (iztopi iz službe). — Razpisane so službe nadučitelja v Melvičah (zahteva se znanje slovenščine), učitelja v Čanjčah, šolskega vodje na Visoki Bistrici, učitelja na trirazrednici v Kapli na Dravi. (Čudno, da se znanje slovenščine ne zahteva!)

Razgled po šolskem svetu.

— **Naučni minister in slovensko šolstvo na Koroškem.** Dunajska »Information« pravi, da je nedavno naučni minister v odgovoru na neke interpelacije zatrjeval, da je na Koroškem vse v najlepšem redu. Zato nima nikaškega povoda za kakršnekoli nadaljne odredbe. Rečeni du-

najski list se potem vprašuje, ali so razmere res v tako lepem redu, ter odgovarja: Slovenci tvorijo tretjino prebivalstva Koroške, a za 100.000 prebivalcev obstoje tri šole s slovenskim učnim jezikom. Velik del šol v slovenskem delu dežele je označen za utrakvistične šole. V resnici so pa te šole prava specijalitet, kakršni ne bi našli primere v vsi državi. To so prave učilnice jezika, ki imajo izključno ta namen, da otroku z muko vtepajo neko dvomljivo nemščino. Ves učni načrt je prikrojen edino v ta namen. Že v nižjih razredih vtepajo s pomočjo slovenskega jezika začetne pouke nemške gramatike; v višjih razredih pa je slovenski pomožni jezik že potisnjen na stran, in se otroci vadijo v nemškem spisju in konverzaciji. Rezultat pa je ta, da absolvirani učenci ne znajo ne nemški ne slovenski in da se jim niti ne sanja o drugih predmetih. Tako se slovenski otroci ne le raznarodujejo, ampak se jim krati tudi ljudsko-šolska izobrazba. Tako tirajo germanizacijo proti jugu in proti Trstu. Tu je narodna eksistenca koroških Slovencev v nevarnosti, zato se nam zdi to vprašanje morda aktualnejše nego pa vseučiliščno vprašanje. — Dopisnik lista »Information« torej zavrača ministrovo trditev, da je na Koroškem vse v najlepšem redu, z dokazom, da je narodna eksistenca koroških Slovencev v nevarnosti. — Nemškemu in liberalnemu gospodu Hartlu pa mi radi verjamemo, da je govoril v soglasju s svojimi nazori, ko je trdil, da ne zahtevajo take razmere koroškega ljudskega šolstva nobene reforme, saj vendar popolnoma odgovarjajo intencijam germanizujočega vladnega sistema.

— **Ženske — ravnateljice meščanskih šol.** Upravno sodišče je razsodilo, da smejo tudi ženske postati ravnateljice meščanskih šol.

— **Hrvaški učitelj in — sluga.** »Pokret« piše: Po zakonskem načrtu o ureditvi uradniških plač prihaja učitelj v interesanten položaj v primeri s svojim slugo. Nekatere višje ljudske šole vzdržuje vlada. Tem višjim ljudskim šolam so časih iz kakršnihkoli vzrokov v službovanje pridelnjeni učitelji nižjih ljudskih šol. Tak učitelj ima temeljne plače 800 K, ako je definitivno nastavljen učitelj nižje ljudske šole, sicer ima le 700 K. Po našem načrtu pa imajo sluge takih šol (§ 13, točka z) plače 900 K, torej 100—200 K več nego tak pridelnjeni učitelj. Stalno nameščen učitelj nižje ljudske šole ima 1000 K plače, torej za celih 100 K več nego sluga istega zavoda. — Mizerija in ponižujoče zapostavljanje vlada tudi na Hrvaškem. Dosti ali nič bolje ni n. pr. tudi v Ljubljani, Idriji in drugih takih krajih, kjer posebno čislajo § 55. državnega šolskega zakona.

— **Zopet eden.** Pri porotnem sodišču v Celju se je 25. m. m. vršila kazenska obravnava proti kaplanu Lorencu Šlambergerju, ki je nazadnje služboval v Žetalah pri Rogatcu. Šlamberger je bil katehet in je porabil to priliko, da je šolarice učil ne le veronauka, nego tudi različnih svinjarij. Pokvaril je celo vrsto deklic, ki še niso bile stare 14 let, poleg teh pa tudi mnogo starejših deklet. Obsojen je bil ta božji namestnik na 18 mesecev težke ječe.

— **Vseučilišče v Belem gradu.** Dne 22. pret. m. je sprejela narodna skupščina s 110 proti 7 glasovom zakonski načrt, ki določa, da se izpremeni sedanja »Visoka škola« v popolno vseučilišče.

— **V Celovcu** so sklenili, da izšolajo nekaj slovenskih okoliških vasi, ki so bile doslej všolane v mestne šole. Za to so te občine plačevale letnih 3351 K, mesto ima pa nad 33.000 K izdatkov.

— **O šoli v Globokem** poroča celjska »Domovina«: »Pred leti so morali v Globokem pri Brežicah postaviti novo šolsko poslopje na kraju, kjer se zemlja posiplje in udira. Ko so postavili temeljno zidovje, se je začelo udirati. Državni tehnik iz Brežic je stavbo pregledal, a izjavil, naj se delo nadaljuje. Občina je imela mnogo stroškov, ker je oskrbela železne vezi, prekope in podzide. V jeseni 1904. se je šolsko poslopje zaprlo, ker ni več bilo varno. Posl. Žičkar in tovariši so dne 26. m. m. v drž. zboru vložili nujni predlog, naj vlada vso stvar preišče ter podpira občino pri stavbi novega šolskega poslopja, v kolikor je škodo povzročil drž. tehnik.« To so v resnici čedne razmere!

— **Francoščina in angleščina na gimnazijah.** Pod predsedstvom deželnega šolskega nadzornika Št. Kappa se je te dni sešlo na Dunaju več uglednih avstrijskih šolnikov, da se posvetujejo, ali bi ne kazalo uvesti v gimnazije francoščine in angleščine kot obligaten učni predmet. Po temeljiti diskusiji so soglasno sklenili, da se naj deluje na to, da enega teh jezikov uvedejo v gimnazije kot relativno obli- gatni predmet.

— **Dr. Körber — časnikar.** Društvo nemških časni- karjev »Concordia« si je izvolilo bivšega ministrskega pred- sednika za svojega častnega člana ter mu slovesno izročilo diplomu. Dr. pl. Körber se je zahvaljeval v daljšem govoru naglašajoč, da se je pri vsem svojem delovanju učil spošto- vati časnikarstvo, ki si ga je vedno prizadeval pospeševati, ker pozna veliko vrednost časnikarstva za kulturo.

— **Boj proti „indijanaricam“.** V Novem Jorku so na- pravili načrt zakona, po katerem je tiskanje in razširjanje »indijanaric« zaradi njih kvarnega, otroško domišljivo razburjajočega vpliva strogo prepovedano. — Želeti bi bilo, ko bi uvaževali to pametno ameriško inicijativo tudi v Evropi. Take strahovite povesti so le špekulacija založnikov; njih kvarni vpliv na šolsko mladino je primerjati samo z onim, ki ga povzročijo na odrasle ljudi ničvredni kolpor- tažni romani. K sreči nimamo Slovenci dosti takega okuž- ljivega blaga.

— **Velikanska solnčna proga.** Na levi strani solnčne oble lahko s prostim očesom opaziš progo, ki se je nedavno prikazala na solncu. Ta proga ima obliko podolgovatega kroga in je tako velika, da bi bilo treba 80 zemskih obel, da bi jo pokrile. Proga je sive barve s črnimi lisami, med katerimi se vijejo svetle ognjene ceste.

— **Pariški analfabeti.** Med francoskim vojaštvom je raz- meroma še jako veliko analfabetov. Pri zadnjih naborih so konstatovali, da pride v Parizu na 1600 novincev še 118 popolnih analfabetov, ki ne znajo ne pisati ne brati. Na- daljnih 110 novincev je znalo samo brati, 570 jih je znalo pač brati in pisati za silo, niso pa vedeli, koliko je 2krat 3. Vrhunec nevednosti so dosegli novinci iz 20. pariškega okraja, kjer so našli 21 popolnih ignorantov.

— **Najstarejši časnik** je kitajski list »Kin-Pan«, ki je začel izhajati leta 911. Tednik je postal ta list leta 1361., vsak dan je začel izhajati leta 1800. Sedaj izhaja vsak dan v treh izdajah. Zjutranja izdaja je tiskana na rumenem pa- pirju ter se peča le s trgovskimi rečmi; opoldanska izdaja je bela ter prinaša uradne vesti, večerna izdaja pa je tiskana na temnem papirju ter prinaša razne novice.

— **Koliko je stalo odkritje Amerike?** Po spisih, ki se nahajajo v arhivu v Genovi v Italiji, so za ekspedicijo, ki je odkrila Ameriko, potrosilo samo 36.000 lir. Krištof Kolumb je imel letne plače 1600 lir, dva njegova kapetana vsak po 900 lir. Moštvo je imelo na mesec plače po 12 in četrt lire, ladja je pa stala 14.000 lir. Koliko bi stala dandanes taka ekspedicija?

— **Velike plače.** V Zedinjenih državah imajo uradniki pri nekaterih privatnih podjetjih jako velike plače. Najbolje plačani uradnik na svetu je Cunton Davkins, ravnatelj slo- večje banke Morgan e C. Davkins ima 1,200.000 K letne plače. Edini, ki se je mogel ponašati z večjo plačo, je bil pokojni Cecil Rhodes, ki je kot ravnatelj društva »Consoli- dated Goldfields« imel skromno letno plačo 1,700.000 K. Milijonar Rockefeller daje svojemu tajniku Mac Donaldu 950.000 K letne plače. Predsednik najvažnejšega zavarovalnega društva v Ameriki zasluži letnih 710.000 K. Kemik sladkor- nega trusta Douner se mora zadovoljiti s plačo 240.000 K. Pa tudi nekatere ženske uslužbenice bi pri nas zavidal vsak minister. Gospa William Whitney plača odgojiteljici svojih otrok gdč. Bend 95.000 K. Vdova milijonarja Knora daje svoji tajnici 50.000 K letne plače. Pestunja malega milijonarja Browna pa ima samo 35.000 K na leto. — Kakšne volje naj bo — ob tem učiteljstvo?!

Uradni razpisi učiteljskih služb.

Št. 205.

Kranjsko.

Na štirirazrednici na Jesenicah se razpisuje s tem eno učno mesto s postavno plačo v stalno oziroma začasno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje se imajo postavnim službenim potom vložiti do konca meseca marca 1905.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni šol. službi, morajo dokazati z državno zdravniškim izpričevalom, da imajo po- polno fizično sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet Radovljica, dne 18. svečna 1905.

Št. 21.

Na štirirazredni ljudski šoli v Dol. Logatcu se razpisuje s tem eno mesto učitelja v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpi- sanim potom do dne 21. sušca t. l.

Prosilci, kateri v kranjski javni šolski službi še niso stalno na- meščeni, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno telesno sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, dne 20. svečna 1905.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,
registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Vplačuje in izplačuje se vsak **četrtak** od 11.—12. ure dopoldne in vsako **soboto** od 5.— $\frac{1}{2}$ 7. ure zvečer ali pa vsak dan potom poštne nakaznice ali c. kr. poštne hranilnice (čekovni račun št. 866.312). Za drugače storjena vplačila zadruga ni odgovorna.

Sprejem **hranilnih vlog** po 4:32%, oddaja **posojil na osebni kredit** po določenih rokih vračevanja (glej spodaj) proti zadostni varnosti. Za tako velja: vsaj eden dober **porok in plačnik**, zastava premičnin, zemljišč in vknjiženih terjatev, predznanba na plačo ali penzijo.

Prošnje za posojila brezplačno proti vpošiljatvi 20 h v poštinih znamkah za frankaturo. Tudi prošnjam za posojila naj se priloži poštna znamka za 10 h za dopošiljatev rešitve.

Vsakih 100 K posojila (dva pasivna deleža) se vrača po načinu:

A	v 12 mesečnih rokih, in sic. 11 rokov à 9 K — h, 12. rok 4 K 73 h
B	» 18 » » » 17 » » 6 » — » 18. » 3 » 56 »
C	» 24 » » » 23 » » 4 » 50 » 24. » 4 » — »
D	» 38 » » » 37 » » 3 » — » 38. » — » 66 »
E	» 46 » » » 45 » » 2 » 50 » 46. » 1 » 81 »
F	» 60 » » » 59 » » 2 » — » 60. » — » 70 »
G	» 70 » » » 69 » » 1 » 75 » 70. » 1 » 42 »
H	» 85 » » » 84 » » 1 » 50 » 85. » 1 » 26 »

Združni lokal je v Ljubljani, Zaloška cesta št. 5.

Šolske tiskovine

priporoča

tiskarna **J. BLASNIKA** naslednikov
v **Ljubljani.**

Ne zabite
„Učiteljskega
konvikta!“